

der jo Udgifter paa andre Punkter til Jærnbaneanlæg, saaledes til Stagensbanen, til Sivbanen m. m. Se vi nu hen til Nutiden, have vi i det andet Ting Helsingørsbanen, der, saa vidt jeg husker, vil medføre en Udgift af c. 5 Mill. Kr.; den her omhandlede Bane, som med Ekspropriationsomkostninger vil medføre Udgifter af et Par Mill. Kr., og endelig har den højtærede Indenrigsminister i Dag forelagt et Lovforslag om en Bane. Hvor store Udgifter der er kalkuleret til denne, ved jeg ikke; men det er vel noget lignende som ved denne Bane, altsaa ogsaa et Par Mill. Vi have paa et Par Jærnbaneforslag paa c. 9 Mill. Kr., og mulig der, i Aarets Løb, vil komme flere til, navnlig Forslag om private Baner med Statstilbud. Saa staa vi dels overfor mulige Opgaver, som vi nu ikke kende, men som nok ville komme i de følgende Aar, dels overfor et meget stort Foretagende, som tidligere eller senere, mulig allerede i Aar, men i alt Fald vistnok til næste Aar, vil blive Genstand for Drøftelse, nemlig Omordning af Jærnbaneforholdene her i Kjøbenhavn, hvor det efter Forlydende, vil dreje sig om noget som en Snes Mill. Kr. Forholdet viser altsaa, at ligesom Udgifterne til at forsyne Landet med Jærnbaner i en længere Aarrække — jeg kan gerne sige i en lang Aarrække — have været meget betydelige, ville de blive ved, om end under en anden Form, maasse ikke al Tid for at anlægge nye Baner, men saa for at forbedre eller udvikle allerede bestaaende Jærnbaneanlæg. Altsaa Befordringen af dette Statsformaal har ført og vil i en lang Aarrække medføre meget betydelige Udgifter. Saa er der det andet Hensyn, som man maa have for Øje, det er de Krav, som stilles paa andre Omraader. Der ere jo Forholdene nu for Tiden saaledes, at Udgifterne stige meget betydeligt, idet Udviklingen af de bestaaende Institutioner stadig føre meget betydelige Udgifter med sig fra Aar til Aar. Jeg skal for ikke at komme ind paa Strids spørgsmaal: de militære Udgifter, henviser til de civile Budgetter. Der vil man, naar man tager de sidste 5—6—7 Aar se, i hvilket ganske overordentlig Forhold Udgifterne ere stegne fra det ene Aar til det andet; der foreligger jo mange Love, som vedrøre Udviklingen af bestaaende Institutioner, om

hvilke man kan sige sig selv, at de ville forsøge paa mange Punkter de forskellige Ministeriers Udgifter med meget betydelige Beløb. Men dertil kommer, at der paatrænger sig nye Opgaver, om hvilke vi vide, at de ville medføre meget store Udgifter. Jeg sigter, herved til de Opgaver, som frembyde sig for at forme de Institutioner, som under forandrede Samfundsforhold skulde tjene til at støtte Arbejdsklassen i dens Kamp for Livet. Jeg vil blot henviser til Sygkelasse-Loven, hvor meget betydelige Udgifter den vil føre med sig. Naar saa hertil kommer et tredje Hensyn, og det er, at der synes at herske en almindelig Anstuelse om, at Statens Indtægter ikke bør forøges, idetmindste ikke uden tvingende ekstraordinære Omstændigheder, at man skal blive staaende ved de nuværende Indtægtskilder, der skulle tjene til at fyldestgøre, ikke blot de Krav, som stilles til Statskassen, efter som Forholdene nu ere, men ogsaa de Krav, som efter hvad jeg har anført, ville komme frem i de nærmeste Aar, saa maa det Spørgsmaal gøres: Kunne vi nu, uden at skade de andre Formaal, vedblive i en enkelt Retning at anvende saa store Beløb, som vi have anvendt med Hensyn til Jærnbaneforholdene. Flertallet mener nu, at dette Spørgsmaal maa besvares benægtende, at man bør for en Tid stoppe op og vente, til man kommer ind, om jeg saa maa sige i rolige og mindre virksomme Forhold, hvor man kan overskue, hvor store Kravene ere paa de forskellige Omraader. Saa længe man ikke kan det, lad os saa passere og skaffe de til Jærnbaner fornødne Penge tilbeje ved Laan. Det kan ikke nytte at henviser til, at kommer man til den Tid, da man mangler Penge, kan man optage Laan; thi Følgen bliver snarere, at man saa vil sige: Det have vi ikke Raad til, end at man laaner. Man kan nemlig ikke godt laane til enhver Ting, ikke til de løbende Aarsudgifter. Det er naturligt at laane til Jærnbaner; thi der er Talen om ekstraordinære Udgifter en Gang for alle, og desuden er det Udgifter, som enten direkte eller indirekte kunne ventes at ville forsøge Statens Indtægter; hvor der altsaa vil komme Indtægter til dermed at dække Udgifterne ved Laanenes Forrentning. At henviser til Kasseeholdningens Størrelse forekommer mig ikke at sige stort;